

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtru[m] votu[m] solemne castitatis hanc vim dirimendi matrimonij
habeat lure diuino, an dumtaxat Ecclesiastico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

uit; sed nō posse inter eos ius matrimonij conitare. Secundo, quia iubet eos excommunicari; nempe, quia in peccato manent donec separentur. Tertio, quia Concilium Triburienſe can. 23. allegat hunc Canonem, vt probet non esse verum matrimonij, quod post votū ſolemne contrahitur. Concilium Toletanū IV. ante annos 930. can. 51. iubet Monachos, qui vxores acceperunt, reduci in monasterium, & pœnitentiæ deputari. Concil. Turonicū can. 16. iubet Monachum, qui vxorem duxerit, etiam auxilio iudicis ſecularis ab ea ſeparari. Idē ſaxit Concil. Foroiuſienſe de ſacris Virginitibus. Denique Concilium Tridentinum ſeſſ. 24. can. 9. *Si quis dixerit Clericos in ſacris Ordinibus conſtitutos, vel Regulares caſtatem regulariter profeſſos, poſſe valide matrimonium contrahere, contractumque validum eſſe, non obſtante lege Eccleſiaſtica, vel voto; anathema ſit.*

Triburienſe.

Toletanum IV.

Turonicam.

Foroiuſienſe. Tridentinum.

146 Pontifices.

Siricius.

Innocentius I.

Gregor. I.

147 Patres. Cyprian.

Baſilius.

Ambroſ.

Probatur Secundo; Ex Pontificibus. Siricius Papa epiſt. 1. c. 6. iubet Monachos & Virgines ſacras, ſi matrimonium contraxerint, excommunicari, & perpetuū in carceribus pœnitentiā agere. Innocentius I. epiſt. 2. c. 12. dicit eam, que velum ſacrum accepit, & poſteā nupſit, non poſſe admitti ad pœnitentiā, niſi ſeparetur. Gregorius I. lib. 1. Epiſtolarum, epiſt. 40. dicit Monachos, qui vxores duxerunt, ſeparandos eſſe à coniugibus, & ad monaſteria reducendos. Poſteriorum Pontificū decreta vide in Tit. *Qui Clerici vel vouentes.* & Cap. *Memimus.* & Cap. *Inſinuate.* & Clementina *De conſanguinitate & aſſinitate*, vbi excommunicantur Clerici, Monachi, & Monachæ nuptias contrahentes.

Probatur Tertio; Ex Patribus. Cyprianus lib. 1. epiſt. 11. vocat matrimonium ſacrarum virginū, *inceſtam coniunctionē*; & vocat illas *adulteras Chriſti*. ſentit ergo non eſſe matrimonium. Baſilius lib. de Virginitate paulo poſt medium, dicit virginē ſacram, qua Deo virginitatem profeſſa eſt, per nullam legem dici poſſe vxorem eius, cui ſe deſerto ſponſo Chriſto, libidine incitata coniunxit. Ambroſius lib. ad Virginem lapſam: *Que ſe ſpondit Chriſto, & ſacrum velamen accepit, iam nupſit; & ſi voluerit habere communi lege coniugij, adulterium perpetrat.* Idem docent alij Patres.

DVBIVM II.

Vtrum votum ſolemne Caſtatis hanc vim dirimendi matrimonij habeat Iure diuino, an dumtaxat Eccleſiaſtico?

148 Quidam adſcribunt Iuri diuino.

Multi exiſtunt habere Iure diuino. Diuus Thomas q. 55. a. 2. Bonauentura, Richardus, Durandus, Dom. Soto diſt. 38. Fundamentum ipſorum eſt: Quia votum ſolemne eſt traditio ſui in poteſtatem Chriſti, quam traditionem Chriſtus per Eccleſiam acceptat. Quò ſit, vt ille non ampliùs habeat ſui corporis poteſtatem, ſicut nec is qui ſe coniugi tradidit per matrimonium. Vnde inferunt Pontificem in ſolemni voto non poſſe diſpenſare.

Verius eſt id eſſe ex Iure Eccleſie.

Sed longè verius eſt, votum ſolemne hanc vim habere ex ſola Eccleſie conſtitutione. Eſt communis ſententia Canonistarum teſte Panormitano in Capitulum *Rurſus*, Qui Clerici vel vouentes. Scoti diſt. 36. & 38. Paludani diſt. 38. qu. 1. art. 2. & qu. 4. Caietani 2. 2. quaſt. 88. art. 7. & multorum hoc tempore.

149

Probatur Primo; Quia ſolemnitas voti ſola

Eccleſie inſtitutione inuenta eſt; vt ait Bonifacius VIII. Capitulo *Quod votum.* & Greg. XIII. in conſtit. *Aſcendente Domino*. Atqui ſolemnitas voti continentij in hoc cōſiſtit, quod homo ſe ita Deo conſecret: & tradat per illud, vt nullo modo ad matrimonij ſtatum ſit habilis: ergo ſi ſolemnitas eſt ex ſola Eccleſie conſtitutione, etiam vis dirimendi matrimonij, que eſt in illo voto, ex Eccleſie conſtitutione erit.

Probatur Secundo: Quia non ideò votum ſolemne dirimit, quòd ſit traditio ſui; vt ipſi volunt: nam etiam votū ſimplex caſtatis eſt traditio ſui, præſertim dum accèptatur à Prælato: non enim eſt promiſſio de futuro, ſed donatio de præſenti, que hęc non differt à traditione. Promittere enim caſtatem, eſt ex hoc tempore omne commercium carnale repudiare, ſumque corpus Chriſto conſecrare. Vnde iſdem verbis votum ſimplex ſit, quibus ſolemne.

Probatur Tertio: Quia votum ſolemne, quòd emittunt ordinandi, eſt etiam traditio ſui; & tamē non dirimit Iure diuino matrimonium, vt ipſi ſententur, ſed tantum Eccleſiaſtico: vnde concedunt Pontificem in eo poſſe diſpenſare: ergo fundamentum ipſorum deſtruitur: nempe votum ſolemne ideò iure diuino matrimonium dirimere, quòd ſit traditio ſui. Reſpondet Dom. Sotus Pontificē ideò poſſe diſpenſare in voto ſolemni ſacrorum Ordinum, quòd hoc votum non ſit Iure diuino annexum Ordini ſacro, ſed ſolum Eccleſie præcepto: Votum autem ſolemne caſtatis Regularium, ſit iure diuino ſtatu Regularium annexum. Sed hinc ſolum ſequitur, Pontificem poſſe diſpenſare, vt aliquis ſit Sacerdos, qui caſtatem nō voueat; non autem, vt poſſit eſſe Religioſus ſine hoc voto: non autem ſequitur, Pontificem non poſſe diſpenſare in voto iſtius hominis, quo Religioſus eſt, (eſt tunc Religioſus eſſe deſinat) ſicut poteſt diſpenſare in voto Sacerdotis. Si enim in hoc poteſt, cur non etiam in illo? cum vtrumque ſit votū ſolemne, vtrumque ſit traditio ſui, vtrumque ab Eccleſia ſit acceptatum.

Nec obſtat Capit. *Cum ad monaſterium*, de ſtatu Monachorum, vbi dicitur, *Cuſtodia caſtraris ad eò eſt annexa regula monachali, vt contra eam nec Summus Pontifex poſſit licentiā indulgere*: hoc enim intelligendum eſt de eo, qui manet Monachus, retinetq; monachalem ſtatum. Fieri enim nequit, vt talis nō teneatur ad caſtatem. Mirum eſt Sotum hoc Capitulum pro ſe adducere, cum idem ibidem dicatur de abdicatione proprietatis: & tamen ipſe ſepè docet, Monachum ſi fiat Epiſcopus, vel e monaſterio ob ſua delicta expellatur, non teneri ampliùs ſeruare paupertatem. Vide illum lib. 10. de luſtitia, quaſt. 5. art. 7.

Denique fieri poteſt Pontificis cōſtitutione, vt etiam votum ſimplex matrimonium dirimat. Patet ex Conſtit. Gregorij XIII. *Aſcendente Domino*. Vnde ſequitur etiam votum ſolemne ex eadē conſtitutione vim dirimendi matrimonij habere.

DVBIVM III.

Vtrum Ordo ſacer ſit impedimentū dirimens?

Reſpondeo: Ordo ſacer eſt impedimentum dirimens matrimonium, idque certa fide tenendum: nam expreſſè deſinitur in Concilio Tridentino, ſeſſ. 24. can. 9. Probatur ex decreto Calliſti I.

Quid, & vnde ſolentur voti conſtitutiones.

150 Non ex eo dirimit, quòd ſit traditio ſui.

An Papa in voto ſolemni Religioſis poſſit diſpenſare.

151

152 Dirimere, eſt de fide.

circa